

Comité Slachtoffers en Nabestaanden van Politiek Geweld
Mirdangweg 9, Hanna's lust – Wanica
Tel: 8744486
Email: comiteslachtoffer@gmail.com
Website: www.comiteslachtoffers.org

Paramaribo, 5-12-2016

Aan: Stichting 8 December

Geachte heer Oemrawsingh,

Op 22 november heb ik u één enveloppe met twee brieven overhandigd. In één brief heb ik u op de hoogte gesteld van het voornemen van ons Comité om op 8 december 2016 een gedenkwandeling te houden van het Monument van de Binnenlandse Oorlog naar Fort Zeelandia. Daarin hebben wij u gevraagd om te participeren in de gedenkwandeling. In de andere brief vroeg ik om een gesprek ten aanzien van de Wet Slachtoffers Politiek Geweld en uw medewerking aan een handtekeningenactie voor de ondersteuning van de wet. In uw reactie bent u uitsluitend ingegaan op de eerste brief.

Bij de overhandiging hebben we afgesproken om nog eens een persoonlijk gesprek met elkaar aan te gaan. Ook heb ik u gevraagd of een afvaardiging van het Comité de kerkdienst op 8 december zou mogen bezoeken. U gaf aan dat het een openbare bijeenkomst is en wij van harte welkom zijn.

Ik had de indruk dat de volgende stap zou zijn een uitnodiging om met elkaar om de tafel te zitten en af te tasten waar onze overeenkomsten en meningsverschillen zijn over de vraag hoe om te gaan met politiek geweld waarbij wij allen slachtoffers van zijn geworden.

Ik was dan ook verrast om te zien dat in plaats van een uitnodiging voor een gesprek ik een afwijzing heb gekregen.

In uw brief stelt u het volgende.

1. U schrijft dat *“herdenken van geliefden, een hoogstpersoonlijke en emotioneel gevoelige kwestie is.”* Om die reden stelt u dat het Comité de slachtoffers van 8 December niet moet gedenken, hoewel ons bestuur ook een nabestaande heeft van 8 December. Als u consequent zou zijn, dan zou dat betekenen dat u als nabestaande van 8 december ook geen bemoeienis zou willen hebben met het herdenken van de slachtoffers van de binnenlandse oorlog, omdat herdenken een hoogstpersoonlijke en emotioneel gevoelige kwestie is. Waarom schrijft u dan in uw brief dat u wel *“alle slachtoffers van de ernstige schendingen van mensenrechten sinds 25 februari 1980”* wil herdenken, maar het Comité dat recht ontzegt?
2. U schrijft dat u *“alle slachtoffers van de ernstige schendingen van mensenrechten sinds 25 februari 1980, waaronder die tijdens de binnenlandse oorlog, ook expliciet herdacht, met een bloemenhulde bij het Monument voor de Mensenrechten aan de Dr. Sophie Redmondstraat.”* De slachtoffers en nabestaanden van de Binnenlandse Oorlog hebben een Monument aan de Waterkant. Waarom weigert u in uw bloemenhulde ook bloemen te leggen bij dit Monument? Dat strookt niet met uw eigen opvatting dat u alle slachtoffers wil herdenken. Wij zouden ook graag een bloemenhulde willen brengen aan alle monumenten van alle slachtoffers.

3. U schrijft: *“tussen de 8 december nabestaanden en de nabestaanden van slachtoffers en/of slachtoffers van oorlogsmisdaden tijdens de binnenlandse oorlog, bestaat in het geheel geen breuk.”* Om die reden zouden wij verwachten dat het geen probleem zou zijn om met ons om de tafel te zitten. Het leed van de familie Weewee en het leed van de familie Oemrawsingh is niet verschillend, ook al is de politieke achtergrond verschillend. Is dat geen reden om elkaar de hand te reiken en te laten zien dat er geen breuk is en hoort te zijn?
4. U schrijft: *“De slachtoffers of nabestaanden van de binnenlandse oorlog, die uw Comité kennelijk als haar doelgroep beschouwd, zijn of gesneuveld in 'the line of duty' of gevallen als gevolg van oorlogsmisdaden.”* Dit klopt niet. Onze doelgroep bestaat uit alle slachtoffers van politiek geweld. Ook de feiten m.b.t. de slachtoffers kloppen niet. In de binnenlandse oorlog is de meerderheid van de slachtoffers burgers, zoals de broer van Eddy Weewee. Van de minimaal 450 mensen die omgekomen zijn, zijn er ruim 70 militairen geweest. Bij 8 december zijn 15 burgers omgekomen. Zou dat geen reden voor u moeten zijn om in ieder geval de burgerslachtoffers bij elkaar te brengen en hun leed met elkaar te verbinden?
5. U schrijft: *“Het feit dat zowel bij de 8 decembermoorden als in de binnenlandse oorlog de misdaden gepleegd zijn door of in opdracht van dezelfde personen, creëert geen enkele maatschappelijke of politieke verplichting of lotsverbondenheid tussen de slachtoffers en nabestaanden naar elkaar toe.”* Ook dit klopt feitelijk niet. De Binnenlandse Oorlog is ook ondersteund door nabestaanden van 8 December.
6. U schrijft dat het Comité is opgericht door personen die in dienst zijn of direct gelieerd zijn aan personen die als verdachten van de 8 decembermoorden worden vervolgd. Dat is feitelijk onjuist. Het Comité is opgericht door nabestaanden en slachtoffers van politiek geweld. Het is pijnlijk om te zien dat u het leed van andere nabestaanden en slachtoffers van politiek geweld anders dan van 8 december niet wilt erkennen. Monopoliseren van leed doet geen recht aan andere nabestaanden en slachtoffers van politiek geweld. Het Comité eist erkenning van de overheid en van de samenleving. Als die erkenning plaatsvindt door publieke steun of anderszins, dan moeten we dat alleen maar toejuichen.
7. Uw opvatting dat herdenken van 8 december door het Comité een aantasting is van de integriteit van het monument is moreel verwerpelijk. In ons Comité zit ook een nabestaande van 8 december. Bovendien is herdenken een uiting van medeleven. Hoe kunt u iemand verbieden om medeleven te tonen?
8. U schrijft: *“Het feit dat uw Comité zonder voorafgaand overleg met de initiatiefnemer voor de oprichting van het monument, te weten de Stichting 8 December 1982, en met de beheerder van het monument, gemeend heeft haar activiteit te kunnen organiseren, getuigt naar ons oordeel van een fundamenteel gebrek aan respect voor de oprichter van het monument en voor de nabestaanden van de 8 december slachtoffers.”* Dit is volstrekt onbegrijpelijk. Wij hebben de media niet op de hoogte gebracht van de specifieke activiteit. U heeft dat gedaan. Wij hebben gewacht op uw reactie in de verwachting dat we een overleg met elkaar zouden hebben. In plaats van met ons te overleggen, heeft u onze brief in de openbaarheid gebracht. Dat hebben wij niet gedaan.

We hopen dat naar aanleiding van onze reactie u het gesprek met ons wilt aangaan en hopelijk ook wil deelnemen aan een activiteit die leed met elkaar verbindt in plaats van elkaar scheidt.

Graag verneem ik van u of uw reactie betekent dat u het niet op prijs stelt dat het Comité op 8 december in de kerk aanwezig is en op 10 december bij de bloemenhulde. Dat is mij niet duidelijk geworden uit uw brief.

Ik hoop dat u in de toekomst het voorbeeld van Stichting Moiwana kunt volgen die mij op 29 november 2016 heeft uitgenodigd om te spreken op de herdenkingsbijeenkomst in Moiwana. Ik heb die uitnodiging zeer gewaardeerd, omdat het een begin is van een conversatie over moeilijke zaken. Het is ook een voorbeeld van hoe je leed kunt verbinden in plaats van monopoliseren.

Op 8 december om 16.00 uur zal het bestuur van het Comité een gedenkwandeling starten vanaf het Monument van de Binnenlandse Oorlog naar Fort Zeelandia. Met uw aanwezigheid laat u zien dat u geen breuk wenst tussen ons leed en de uwe.

Hoogachtend,
De voorzitter van het Comité

Humphry Jeroe